

Arrest

nr. 351 167 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 26 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Palestijn, Arabier en soennitisch moslim. U werd geboren op [...] 2001 in het vluchtelingenkamp van al-Bureij in de Gazastrook. U studeerde rechten aan de universiteit in Gaza en werkte daarnaast ook in de bouw om uw studies te kunnen financieren. Eind 2020 hebt u zich eveneens verloofd. U hebt zes zussen, geen broers. Uw ouders en vijf zussen wonen nog in Gaza. Eén zus woont in de Westbank.

Op 12 februari 2024 verliet u Gaza vanwege de constante oorlogen en bombardementen. Ook was jullie economische situatie heel moeilijk. Uw vader zei dat u het land moest verlaten, zelfs al zou het uw leven kosten. Het was beter om te vertrekken naar het buitenland en zo ook uw zussen te kunnen steunen. Uw vader leende en betaalde zo'n 5.000 dollar zodat u de grens met Egypte kon oversteken, waarna u vanuit Egypte per vliegtuig naar Turkije ging. Twee maanden later nam u daar de boot en maakte u illegaal de oversteek naar Griekenland. U kwam aan op het eiland Lesbos, waar u op 1 mei 2024 uw verzoek om

internationale bescherming registreerde en op 10 mei 2024 erkend werd als vluchteling. Na een maand moest u het opvangkamp verlaten en verbleef u op straat. U probeerde een woon- en werkplaats te vinden maar dit lukte niet. U sliep in parken op kartonnen dozen en maakte gebruik van de douches bij de zee. Ook kreeg u psychologische problemen door de manier waarop mensen naar u keken en voelde u dat uw waardigheid was aangetast. U hebt geen enkel probleem met de Griekse gemeenschap of het land. U deed uw best om u te integreren maar al uw pogingen zijn mislukt.

Op 5 juli 2024, zo'n twee maanden na uw aankomst op Lesbos, verliet u Griekenland. Met gebruik van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort vloog u van Lesbos naar België. Op 8 juli 2024 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Indien u moet terugkeren naar Griekenland dan pleegt u zelfmoord. Griekenland heeft u volledig gebroken, getraumatiseerd en uw waardigheid ernstig geschaad. U zal er geen leven kunnen opbouwen omdat u zich alle ontberingen die u er eerder hebt meegemaakt zal blijven herinneren. Zelfs Gaza is in oorlogstijd veel beter dan Griekenland.

Ter ondersteuning van dit verzoek legde u kopieën of foto's van de volgende documenten neer: uw UNRWA Family Registration Card, uw diploma van de middelbare school, uw Palestijns paspoort en Turks visum, uw Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijns rijbewijs, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw moeder, uw Griekse verblijfsvergunning of ADET, uw universiteitskaart, uw puntenlijst van de universiteit, een certificaat van de universiteit, en de Palestijnse identiteitskaart en geboorteakte van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Hoewel u tijdens het onderhoud bij het CGVS melding maakte van psychologische problemen in Griekenland (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 15/10/2025, hierna NPO, p.11), verklaarde u eveneens dat uw mentale toestand heden veel beter is. Het gaat heel goed met u, zo zei u. Wel denkt u liever niet terug aan Griekenland, omdat u daar stress van krijgt (NPO p.12). Desondanks was u in staat om het onderhoud, dat volledig gericht was op uw situatie en levensomstandigheden in Griekenland, vlot te doorlopen en hoefde u geen gebruik te maken van de extra pauzes die u werden voorgesteld (NPO p.12). Dat Griekenland u volledig gebroken en getraumatiseerd heeft, zoals u later tijdens het onderhoud nog aangaf, kan bijgevolg op basis van dit interview niet afgeleid worden. Ook legt u geen medische of psychologische stukken neer ter ondersteuning van dit trauma dat u opliep in Griekenland, en evenmin van de zelfmoordgedachte(n) die u vermeldde (NPO p.8). Nochtans verblijft u reeds meer dan een jaar in België, hebt u hier onder meer toegang tot gezondheidszorg, en staat u hier in contact met verschillende neven (waarvan de meesten met Belgische documenten) die u mogelijks op weg kunnen helpen (NPO p.8). Het CGSV is derhalve geenszins in staat om uw mentale gezondheidssituatie of trauma ten aanzien van Griekenland concreet na te gaan. Er is evenmin enige indicatie dat u tijdens uw onderhoud bij de DVZ en het CGVS moeilijkheden zou hebben gehad, op psychologisch of op cognitief vlak, die u niet in staat stelden u uit te drukken of u te concentreren. Het CGVS stipt hierbij aan dat u antwoord gaf op de vragen die u door de dossierbehandelaars gesteld werden, en op geen enkel moment gaf u aan dat u in nood verkeerde. Nergens kan dat ook uit blijken dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, met name het Information Request Reply van de Griekse asielautoriteiten (d.d. 10/10/2025), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie Verklaring DVZ d.d. 07/08/2024 vraag 23).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere

lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve

complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u nog steeds in het bezit bent van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 15/10/2025 p.6 en 7), hoewel u eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat ze gestolen waren (zie Verklaring DVZ d.d. 07/08/2024 vraag 23). Bovendien is uw Griekse verblijfskaart of ADET nog geldig tot 9 mei 2027 en uw paspoort tot 22 juni 2029 (zie Information Request Reply Griekse Dublin Unit d.d. 10/10/2025).

In verband met het Griekse fiscaal identificatienummer (AFM) en het Griekse sociale zekerheidsnummer (AMKA) verklaarde u bij het indienen van uw verzoek dat men u in Griekenland wel "wat documenten" gaf, maar dat u niet weet of dit de AFM en AMKA waren (zie bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 07/08/2024). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS herhaalde u niet te weten of u deze documenten ontvangen hebt of niet, en stelde u in eerste instantie dat niemand u over het AFM-nummer informeerde. Vervolgens paste u uw verklaringen aan en stelde u dat de andere vluchtelingen in het opvangkamp u wel hierover informeerden, maar dat u niet weet waar u het moet aanvragen (NPO p.7-8). Dat andere vluchtelingen wel met u spraken over het AFM-nummer, maar u niet zou geweten hebben hoe of waar u dit moest verkrijgen, is weinig geloofwaardig. In verband met het AMKANummer herhaalde u eveneens niet te weten of u het heeft gekregen of aangevraagd (NPO p.8).

Wat er ook van zij, uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland **automatisch** een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Het Commissariaat-generaal wijst er voorts op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan u als verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet

hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U toont niet aan dat het voor u onmogelijk was om bovenvermelde stappen te ondernemen en uw AFM en AMKA te bekomen, en geeft evenmin zicht op welke stappen u al dan niet zou ondernomen hebben op dit vlak door hier vage en onduidelijke verklaringen over af te leggen. Zo weet u niet zeker of u de AFM en AMKA heeft ontvangen, noch of u zelf stappen heeft ondernomen om deze aan te vragen of in orde te brengen (NPO p.8), waardoor u het de Commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier verder zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precare en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, en huisvesting (NPO p.10-11), moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan **niet** kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u **alle mogelijke middelen uitput** die het recht Griekenland u biedt, **evenals dat u dit uitvoering en omstandig documenteert**, wat hier niet het geval is.

Zo verklaarde u dat u meteen na ontvangst van uw positieve beslissing het opvangcentrum in Lesbos moest verlaten. Gevraagd of u reeds een woning probeerde vinden toen u nog in het opvangcentrum verbleef, antwoordde u dat u dit deed door het aan andere vluchtelingen te vragen, alsook aan een hulporganisatie. Van deze organisatie kreeg u echter enkel voedsel en verzorgingsproducten, maar ze boden geen ondersteuning bij het vinden van huisvesting. Bijgevolg kwam u op straat terecht waar u in parken op kartonnen dozen sliep. Gevraagd wat u nog deed om onderdak in die periode te vinden, stelde u dat u zowel aan vluchtelingen als andere mensen vroeg of ze een verblijfplaats voor u hadden, maar zonder resultaat. Ook vroeg u aan Grieken of ze misschien werk voor u hadden, eveneens zonder succes (NPO p.10-11). Naar een arbeids- of uitzendbureau ging u nooit, omdat u op straat leefde en destijds geen goede kleding had om er netjes of schoon uit te zien. Evenmin vroeg u hulp bij de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening (DYPA). U was hier niet van op de hoogte, zo zei u. U had geen mobiele telefoon en was dakloos (NPO p.12). Nochtans gebruikte u in die periode wel mobiele telefoons van anderen, waarmee u onder andere uw Facebook opende (NPO p.11). Op de vraag of u probeerde de Griekse taal te leren, antwoordde u dat u probeerde om zichzelf de basis aan te leren door met Grieken op straat te communiceren. U kon zo echter slechts een paar woorden leren, hetgeen u niet hielp bij het vinden van een job (NPO p.12). Verder vermeldde u dat u voedsel kreeg van vluchtelingen in het opvangkamp alsook etensresten van een Syrische restaurantuitbater (NPO p.10). U haalde aan dat u destijds psychologische problemen kreeg door de manier waarop mensen naar u keken. U voelde immers aan dat uw waardigheid was aangetast. Medische of psychologische hulp vroeg u echter niet nadat u erkend was als vluchteling en het kamp verliet. U vroeg alleen aan andere vluchtelingen of zij slaapmiddelen hadden, en zei dat u op straat leefde en niet afwist van psychologen. U had geen zin om iets te doen of ergens heen te gaan. Uw prioriteit lag toen bij het vinden van voedsel en een geschikte plek om te slapen, niet bij het bezoeken van een ziekenhuis (NPO p.11).

De verklaring dat u van uw kant echt uw best heeft gedaan om u te integreren maar dat al uw pogingen zijn mislukt (NPO p.13), kan gelet op bovenstaande vaststellingen dan ook niet overtuigen. **Daarbij dient erop gewezen dat u de vluchtelingenstatus in Griekenland kreeg op 10 mei 2024, en dat u reeds op 5 juli 2024, of aldus nog geen twee maanden later, rechtstreeks van Lesbos naar België reisde** (NPO p.10 en verklaring DVZ vraag 33), hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Meer nog, volgens uw verklaringen ontving u uw Griekse verblijfsvergunning of ADET één maand na het verkrijgen van uw positieve beslissing, hetgeen

impliceert dat u amper een maand na het verkrijgen van uw officiële Griekse verblijfsdocument het land verliet. Voorts kan worden vastgesteld dat u **beschikte over een netwerk en middelen** om uw vertrek uit Griekenland en uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat duidt op **zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden**. Zo verblijft u in België immers bij een neef aan wie u huur betaalt, waartoe u in staat bent omdat u hier aan het werk bent (NPO p.3, 5). U bent nu reeds ongeveer een jaar werkzaam hier via een uitzendbureau, en kan van uw huidige job leven alsook uw familie in Gaza onderhouden (NPO p.5). Toen u in Griekenland was kon u eveneens rekenen op de steun van deze neef, die u destijds geld opstuurde om uw Grieks paspoort te bekostigen en uw vliegticket naar België te betalen (NPO p.7, 9). Meer nog, in totaal hebt u hier zelfs vijf of zes neven, waarvan de meesten Belgische documenten hebben en met wie u allemaal in contact staat (NPO p.8). Tegelijkertijd gaf u zelf aan dat het in feite uw oorspronkelijke doel was om naar België te reizen (zie Vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d. 07/08/2024 vraag 3.5).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier eveneens zou blijken dat u als **verzoeker** om internationale bescherming in Griekenland, dus **vooraleer** er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name een éénmalige aanvaring met personen die, na uw aankomst in Griekenland, uw telefoon en documenten afnamen voordat de politie was aangekomen (zie Verklaring DVZ vraag 25), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als **begunstigde** van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. U verklaarde nooit problemen te hebben gehad met de Griekse autoriteiten, noch met Griekse burgers en evenmin met andere nationaliteiten die op dat ogenblik in Griekenland woonden. U verwijst louter naar de algemene situatie in Griekenland, het gegeven dat u op straat sliep en er mensenhandel en andere illegale activiteiten gebeuren (NPO p.13-14).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Palestijnse documenten (met name uw UNRWA Family Registration Card, diploma van de middelbare school, paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, geboorteakte, documenten van de universiteit, alsook de geboorteakten van uw vader en moeder, en de identiteitskaart van uw vader) bevestigen immers hooguit uw nationaliteit, herkomst uit Gaza, studies en gezinssituatie, elementen die niet ter discussie staan. Uw Griekse verblijfskaart of ADET ondersteunt op haar beurt enkel de bevinding dat u als vluchteling werd erkend in Griekenland, en werpt geen ander licht op de door u geschetste levensomstandigheden en pogingen, of beter gezegd het gebrek aan, tot het uitbouwen van een bestaan in deze E.U.-lidstaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza (Palestina).

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift op de manifeste appreciatiefout en schending van "artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 11 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/eu van 13 december 2011 (hierna de Kwalificatierichtlijn), van artikelen 7 en 9 Verordening (eu) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/eg (hierna GDPR-verordening), van artikelen 41, 43 en 58 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken, van artikelen 39/60 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 51/4, 55/3/1, 57/6, 57/2, 57/5 ter en quater en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, artikelen 1/1, 2, 4 en 13/1 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; op artikel 10 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheid- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht en de onpartijdigheidsplicht, rechten van verdediging, transparantie, de vertrouwelijkheidsplicht.”

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake de rechtsgronden en bewijslast (6.1.).

In een eerste grief gaat verzoeker in op de gebruikte taal bij het CGVS en het gebruik van de gegevens van verzoeker (6.2.). Hij betoogt dienaangaande als volgt:

“29. In de notities van het persoonlijk onderhoud wordt aangeduid dat het gehoor in het Arabisch plaatsvond met een tolk zonder te vermelden naar welke taal .

[...]

30. De notities zijn in het Nederlands opgesteld, doch leest men dat een medewerker van de EUAA, die de verwerende partij in de notities van het persoonlijk onderhoud bestempelt als “behandelend ambtenaar” – en die bijgevolg een met haar is -, het persoonlijk onderhoud heeft geleid:

[...]

31. Deze medewerkers – die verwerende partij bestempelt als behandelende ambtenaren – gebruiken nochtans het Engels als voertaal. De notities van het persoonlijk onderhoud zijn aldus geen weergave van het persoonlijk onderhoud zelf, nu dit niet in de proceduretaal plaatsvond.

32. Dan nog, dat het persoonlijk onderhoud plaatsvindt met een medewerker die bezoekers enkel ontvangt in het Engels en interviews in diezelfde taal leidt (met aldus een vertaling Arabisch-Engels) is volledig onwettelijk.

33. De praktijk is volledig in strijd met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet die voorziet dat dossiers worden behandeld in het Nederlands of in het Frans, de taal van het onderzoek. Een tolk komt immers tussen wanneer het gehoor niet in een van deze talen kan worden gevoerd door gebrek aan kennis in hoofde van de verzoekende partij. In casu, werd het dossier niet onderzocht in de proceduretaal.

34. Aldus artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet : [...]

35. Het onderzoek geschiedde in dit geval niet in het Frans of in het Nederlands, hoewel het dossier op de Nederlandstalige taalrol staat en het dossier in die taal hoort te worden behandeld.

36. Erger nog, de taalwet voorziet onder artikel 41 van de taalwet dat men zich voor centrale diensten in het Frans, Nederlands of Duits moet kunnen uitdrukken: [...]

37. Daar de medewerker van de EUAA geen van de landstalen beheerst, wordt deze vereiste generlei nageleefd, hoewel de taalwet de openbare orde raakt.

38. De verzoekende partij wordt vergezeld van een advocaat die de Nederlandse taal machtig is om het gehoor te volgen en zijn client bij te staan. Althans worden noch de proceduretaal noch een van de landstalen gebruikt. Op die wijze worden naast de taalwet en de Vreemdelingenwet geschonden (zie supra), de rechten van verdediging evenzeer geschonden. De taal is immers de essentie om de verklaringen van de verzoekende partij te kunnen begrijpen en om zelf te kunnen tussenkomen als raadslid.

39. Men benadrukt nogmaals dat men door de centrale dienst moet worden ontvangen in een landstaal die men beheerst (taalwet) en dat het CGVS de proceduretaal, de taal van het onderzoek, hoort na te leven (artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet).

40. Ambtenaren worden om die reden verdeeld in taalrollen – die de kennis van de landstaal waarborgen –, conform artikel 43 van de taalwet. Nochtans behoorde de interviewer in dit dossier tot geen enkele taalrol om het onderzoek te voeren in de proceduretaal.

41. Er wordt dus noch voldaan aan de vereiste om te kunnen worden ontvangen in een landstaal die men beheerst (taalwet) noch aan de vereiste om de proceduretaal van het onderzoek na te leven (artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet).

42. De vertaling door een programma waarborgt geenszins de kennis van de taal gebruikt door de medewerker van het EUAA en in dewelke de notities werden genomen – contra de verdeling op taalrollen –. Er bestaat evenmin een waarborg met betrekking tot het gepaste taalbeheer door het programma bij de vertaling van de oorspronkelijke notities naar het Nederlands. Men heeft verder geen vat over de Nederlandstalige vertaling door het programma en de “revisie” die het CGVS nadien uitvoert. Men ziet immers in andere dossiers dat de vertaling door het programma erbarmelijk is zodat het CGVS in dit dossier heeft besloten over te gaan tot interpretatie/revisie van de vertaling.

43. De interpretatie van de vertaling is niet afdoende en de verwerende partij is duidelijk niet geïnteresseerd in het begrip van de verklaringen van de verzoekende partij

[...]

44. Nu men niet kan uitmaken wat de oorsprong is van de transcriptie van de verklaringen van de verzoekende partij, die werden vertaald naar het Engels en dan door een vertaalprogramma waarvan de vertaling nog moet worden gecorrigeerd, worden de initiele verklaringen en het begrip ervan verhinderd. Op

zijn beurt, kan de motivatie dus niet worden begrepen en worden de rechten van verdediging aangetast. De verwerende partij is namelijk niet transparant, daar de verklaringen niet letterlijk werden opgenomen maar wel verwerkt. De motivatieplicht in feite en in rechte wordt aangetast, in strijd met ex art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Op die grond hoort de bestreden beslissing te worden vernietigd.

45. Immers vormen de notities van het persoonlijk onderhoud geen getrouwe weergave van het interview, contra artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet : [...]

46. De sanctie voor de niet-naleving van de normen voorzien in de taalwet – die van openbare orde is – bestaat in de nietigheid. Zo bepaalt artikel 58 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken: [...]

47. Artikel 41 en 43 van de taalwet werden niet nageleefd.

48. De notities van het persoonlijk onderhoud werden vertaald door Deepl Pro.

49. Er moet worden aangekaart dat het programma Deepl Pro tot gevolg heeft dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken : [...]

50. Door gebrek aan toestemming tot het gebruik van de persoonlijke gegevens van de verzoekende partij – onder voorwaarden tot de welke zij niet eens toegang heeft – , wordt er tevens een inbreuk gepleegd op de GDPR-regelgeving.

51. Contra artikel 7 van de GDPR-verordening werd dus geen toestemming verleend voor het gebruik van persoonsgegevens : [...]

52. Dit geldt ook wat betreft de persoonsgegevens gevisieerd onder artikel 9 van de GDPR-verordening, daar ook informatie wordt gebruikt met betrekking tot ras, etnische afkomst, politieke opvattingen, religie, ... worden verwerkt.

[...]

53. Betreffende de afweging van de proportionaliteit tussen de belangen van verzoekende partij en de openbare orde, moet erop gewezen worden dat er net ambtenaren ter beschikking staan die de proceduretaal machtig zijn.

54. De vertrouwelijkheidsplicht gebonden aan het persoonlijk onderhoud en het dossier van de verzoekende partij wordt duidelijk geschonden, daar de informatie van de verzoekende partij werd gebruikt op een vertalingsplatform zonder haar toestemming.

55. De GDPR-verordening wordt algeheel geschonden door de verwerende partij.

56. Het verslag van de Koning bij het Koninklijk besluit van 18 augustus 2010 ter wijziging van het Koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt : [...]

57. Vervolgens, kan er gewezen worden op artikel 10 van het Koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel dat het CGVS verplicht het CGVS tot confidentialiteit en respect van het priveleven van de asielzoeker , terwijl nu een persoon buiten het CGVS het interview heeft genomen en dat het gehoor werd gebuikt op een vertalingsplatform waarop wordt ingestemd met het gebruik van persoonlijke gegevens, doch zonder toestemming van de verzoekende partij zelf.

58. Het CGVS is gehouden tot de naleving van de Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (inclusief artikelen 1 a 16 onder andere, die allen worden geschonden);

59. In zijn arrest nr. 290 510 van 19 juni 2023, oordeelt uw Raad : [...]

60. De nietigheid van de kwestieuze beslissing dient aldus te worden uitgesproken.”

In een tweede grief voert verzoeker de schending aan van de onpartijdigheidsplicht (6.3.). Verzoeker zet uiteen dat hij een vrees inroept ten aanzien van Griekenland omwille van de behandeling die hij er heeft gekend als asielzoeker en statushouder, dat het gegeven dat de medewerker van EUAA een middellands accent heeft doet vermoeden dat deze Griek is en dat er een schijn van partijdigheid bestaat.

In een derde grief hekelt verzoeker de uitbesteding aan een medewerker van EUAA (6.4.). Verzoeker betoogt als volgt:

“68. De verwerende partij schakelt medewerkers in die objectief geen personeelsleden zijn van haar instantie en die dus niet onder haar gezag, leiding en toezicht staan. Dit rijst vragen op met betrekking tot de onafhankelijkheid van het CGVS die wordt gewaarborgd onder artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet : [...]

69. Althans geschiedde het onderzoek niet door de diensten van het CGVS contra artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet.

70. Vervolgens voorziet artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet dat Commissaris-generaal in bepaalde omstandigheden “personeel van een andere instantie” tijdelijk kan inschakelen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud, doch voorziet dit artikel ook dat het personeel van de andere instantie dezelfde opleiding krijgt als diegene door de Koning voorzien voor het personeel van het CGVS zelf : [...]

71. Althans behoort een medewerker van de EUAA niet tot een Belgische instantie zodat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet wordt geschonden.

72. Onder de voorwaarden van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt namelijk

voorzien in ambtenaren (definitie onder artikel 1/1 van het voorgenoemde KB) met een specifiek diploma (artikel 2 van het voorgenoemde KB) : [...]

73. Dat, gelet op de gestelde voorwaarden met betrekking tot de diploma's die toegang verlenen tot betrekkingen van niveau A, het zo goed als onmogelijk is dat deze in casu vevruld worden : [...]

74. Niets wijst erop dat aan de opgelegde voorwaarden voor de uitbesteding van persoonlijke onderhoud.

75. Niets wijst erop dat de EUAA-medewerker van de door de Koning voor het personeel van het CGVS opgelegde opleidingen heeft genoten.

76. De nietigheid dient aldus te worden uitgesproken op grond van deze procedurele inbreuken, de schendingen van de Vreemdelingenwet en van het Koninklijk besluit van juli 2003.

77. De kwestie van de bevoegdheid raakt immers de openbare orde zodat de nietigheid ook ambtshalve kan worden uitgesproken.

78. Voorts, wordt er nog op gewezen dat de medewerker van de EUAA **geen ambtenaar** is terwijl in het kader van de vertrouwelijkheidsplicht van artikel 13/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 wordt vereist dat het persoonlijk onderhoud enkel mag plaatsvinden in aanwezigheid van de ambtenaar, de asielzoeker, de tolk, de advocaat en een vertrouwenspersoon. De medewerker van de EUAA voldoet niet aan de definitie van ambtenaar noch aan de voorwaarden van personeel van een andere instantie dat in bepaalde gevallen kan worden ingeschakeld (zie supra) : [...]

79. Gelet op het onwettige verloop van het gehoor en van het onderzoek dient de bestreden beslissing nietig te worden verklaard."

In een vierde grief hekelt verzoeker dat verweerder de bestreden beslissing niet heeft genomen binnen een redelijke termijn (6.5.). Hij wijst erop dat hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 8 juli 2024 en dat slechts op "14 november 2024", dus 1 jaar en 4 maanden na het indienen van het verzoek om internationale bescherming, een beslissing werd getroffen in het dossier. Verzoeker meent dat deze termijn om te beslissen onredelijk traag en nalatig is, gelet op de implicatie op de geldigheidstermijn van een verblijfskaart van drie jaar in totaal. Verzoeker wijst er nog op dat de uitgiftedatum van een verblijfstitel niet overeenstemt met de datum van ontvangst van de verblijfstitel en stelt op basis van landeninformatie dat de hernieuwing van een ADET gemakkelijk 1 jaar in beslag neemt.

In een vijfde grief voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 vreemdelingenwet *iuncto* de materiële motiveringsverplichting (6.6.). Verzoeker voert aan dat bijna de helft van de geldigheidstermijn van zijn verblijfstitel is verstreken door toedoen van de verwerende partij die geen beslissing nam binnen een redelijke termijn. De vraag die zich volgens verzoeker opdringt bestaat erin om na te gaan hoe verzoeker in staat zal zijn een nieuwe verblijfstitel te verkrijgen en in welke omstandigheden hij zou kunnen terechtkomen in Griekenland, rekening houdende met de informatie voorhanden, conform artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst dienaangaande naar algemene landeninformatie en rechtspraak. Hij besluit dat verweerder overduidelijk geen oog gehad heeft voor de huidige situatie van verzoeker noch met de huidige situatie in Griekenland terwijl hij een onderzoek *ex nunc* dient uit te voeren en hierbij moet steunen op alle elementen die voorhanden zijn conform artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet.

In een zesde grief gaat verzoeker in op de bescherming en het verblijf in Griekenland (6.7.). Verzoeker wijst erop dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat hij in zijn (sociale) rechten zal worden hersteld, verzoeker op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet en verweerder hiernaar onderzoek heeft gedaan.

In een zevende grief geeft verzoeker een uiteenzetting nopens de afwezigheid van bescherming en de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker geeft een omstandige en op een veelheid aan bronnen gebaseerde toelichting inzake de huidige omstandigheden in Griekenland en de gevolgen ervan voor verzoeker.

Verzoeker gaat in op de algemene situatie en administratieve obstakels inzake de toegang tot huisvesting en zet ook zijn moeilijkheden bij het zoeken van huisvesting in Griekenland uiteen. Verzoeker haalt aan dat er een gebrek aan alternatieven is om zijn situatie te verhelpen en wijst concreet op het volgende:

"142. De verzoekende partij gaf aan niet te weten of zij in het bezit werd gesteld van een AFM-nummer.

143. Het is merkwaardig dat **de protection officer zelf niet weet wat een AFM is** aangezien zij de verzoekende partij verkondigde dat de AFM "**het sociale zekerheidsnummcertificaat**" is. Aldus blijkt dat de verwerende partij het verschil tussen een AFM en een AMKA niet machtig is : [...]

144. De verwerende partij kan de verzoekende partij haar gebrek aan kennis over het bestaan van een document dat *vzj* zelf niet kan definiëren niet redelijk verwijten.

145. De verwerende partij schrijft : [...]

146. Het is immers niet vanzelfsprekend dat men in het bezit verkeert van een AFM : [...]

151. De verzoekende partij zal bij terugkeer – zelfs met een AFM – niet vanzelfsprekend onderdak krijgen: [...]

158. De verzoekende partij was na het verlaten van het kamp dakloos. Hoewel zij probeerde een slaapplek te bemachtigen door rondvraag en bij organisaties, kon dit niet helpen. Men kan de verzoekende partij dus niet redelijk verwijten de nodige stappen niet te hebben ondernomen."

Verzoeker haalt aan dat er een gebrek aan alternatieven is om zijn situatie te verhelpen en zet een betoog uiteen dat steunt op algemene landeninformatie. Concreet wijst hij op het volgende:

"166. Dat de verzoekende partij in België legaal werkzaam is toont aan dat zij de kansen tot integratie grijpt wanneer deze zich voordoen, hetgeen in Griekenland niet het geval was.

167. Dat de verzoekende partij in België meerdere neven heeft is haar geen steun, nu deze hen in Griekenland nooit hielpen op een neef na... Deze neef bekostigde het reisdocument en de reis naar België, net omdat de verzoekende partij het in Griekenland niet kon redden en dakloos was.93

168. De verzoekende partij leende reeds geld voor haar vertrek uit Gaza hetgeen duidelijk aantoont dat zij middelen ontbreekt.94

169. De verzoekende partij kan daarom niet worden gewaarborgd tegen mensonterende levensomstandigheden, in strijd met art. 3 EVRM en art. 4 van het Handvest, ingeval van terugkeer."

Verder stelt verzoeker dat hij onwetend is van het feit of hij een AMKA verkreeg. Hij haalt, onder verwijzing naar landeninformatie en rechtspraak, de situatie inzake de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland en het verkrijgen van een AMKA aan. Wat betreft zijn concrete situatie wijst hij op het volgende:

"177. Op fysiek vlak, kreeg de verzoekende partij in het kamp enkel pijnstillers. 105

178. De familie van de verzoekende partij bevindt zich in Gaza, hetgeen haar psychologisch kwetsbaar opstelt, gelet op de oorlog die zich ginds afspeelt.106

179. Dat de verzoekende partij in Griekenland dakloos was, maakte het voor haar nog moeilijker op psychologisch vlak.107

180. De verzoekende partij was in Griekenland neerslachtig en hoorde eerst en vooral in haar basisbehoeften te voorzien alvorens zorg te kunnen krijgen in een openbaar ziekenhuis.108

181. In het arrest van de RvV van 16 januari 2025 met nummer 320 159 (rolnummer 307 549) 109, leest men dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen, ook zonder psychologisch attest: [...]

183. Het gebrek aan medische en psychische zorg in Griekenland, stelt de verzoekende partij bloot aan onmenselijke en vernederende behandeling ex artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest."

Voorts gaat verzoeker in op de moeilijke toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland, refererend aan landeninformatie. Wat betreft zijn concrete geval stelt het verzoekschrift:

"190. De verzoekende partij kon helemaal geen werk treffen : [...]

191. Door het gebrek aan integratieprogramma's is er ook geen informatie voorhanden, nu zelfs de dienst voor de Helpdesk sociale integratie verkeerde informatie meegeeft.

120 Het verbaast daarom niet dat de verzoekende partij geen kennis had van de DYPA.

192. Daar waar de verzoekende partij stelt dat zij zich moeilijk kon wenden tot uitzendbureaus omdat zij het uiterlijk had van een dakloze, hoeft het geen betoog dat zij met zul uiterlijk geen kans maakte.

193. Qua mobiele telefoon, kon de verzoekende partij enkel rekenen op anderen die een GSM hadden.121

194. De verzoekende partij zal bij terugkeer naar Griekenland in een situatie belanden in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest."

Verder wijst verzoeker erop dat er zo goed als geen toegang is tot taallessen, hetgeen hij ondersteunt met verwijzingen naar algemene informatie.

Voorts gaat verzoeker in op de wetswijziging van 2020 en de gevolgen ervan en verwijst hiervoor naar algemene landeninformatie.

Verder verwijst verzoeker naar het aanwezige racisme en mishandeling. Verzoeker verwijst hiervoor naar algemene landeninformatie en rechtspraak en haalt ook zijn eigen ervaringen met racisme in Griekenland aan.

Tot slot betoogt verzoeker onder verwijzing naar algemene landeninformatie dat het non-refoulementbeginsel wordt overtreden.

Verzoeker besluit dat er geen effectieve bescherming is voor statushouders in Griekenland.

In een achtste grief zet verzoeker zijn nood aan internationale bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook uiteen op basis van algemene (landen)informatie (6.9.).

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker als stuk 3: "*Bemerkingen Griekse organisaties tav de COI-focus van 25 juli 2025*".

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 22 april 2026 neer, waarbij hij middels URL-verwijzing (landen)informatie inzake Griekenland voegt.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 8 juli 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 15 oktober 2025. De bestreden beslissing dateert van 14 november 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

5. Verzoeker meent dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen weergave zijn van het persoonlijk onderhoud, aangezien het persoonlijk onderhoud niet in de taal van de procedure plaatsvond. De notities zijn namelijk in het Nederlands opgesteld, terwijl een medewerker van de EUAA die Engels spreekt het persoonlijk onderhoud heeft geleid. Hij meent dat het onwettig is dat het persoonlijk onderhoud heeft

plaatsgevonden met een medewerker die het interview in het Engels leidt en die de bezoekers ook enkel in het Engels ontvangt. Volgens verzoeker is dit in strijd met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. Ook meent hij dat artikel 41 van de taalwet niet wordt nageleefd. Verder meent verzoeker dat de vertaling door een programma geenszins de kennis van de taal gebruikt door de medewerker van de EUAA waarborgt en dat er evenmin een waarborg bestaat met betrekking tot het gepaste taalbeheer door het programma bij de oorspronkelijke notities naar het Nederlands. Verzoeker meent dat met geen vat heeft over de Nederlandstalige vertaling door het programma en de "revisie" die het CGVS nadien uitvoert. Hij wijst erop dat de vertaling door het programma erbarmelijk is zodat het CGVS in dit dossier heeft besloten om na te gaan tot de interpretatie/revisie van de vertaling. Verzoeker benadrukt dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen getrouwe weergave van het interview vormen, *contra* artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet. Tot slot kaart verzoeker aan dat het gebruik van het programma DeepLPro tot gevolg heeft dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken en dat verzoeker nooit heeft ingestemd met het feit dat er gebruik zou worden gemaakt van haar persoonlijke gegevens met DeepLPro. Hij meent dat er een inbreuk wordt gemaakt op de GDPR-regelgeving. Verzoeker hekelt verder de uitbesteding van het persoonlijk onderhoud aan een EUAA-medewerker.

5.1. Bij het verzoek om internationale bescherming heeft verzoeker om bijstand van een tolk Arabisch verzocht tijdens het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming en werd hij er van in kennis gesteld dat de taal waarin het verzoek om internationale bescherming onderzocht wordt het Nederlands is (Bijlage 26 van 8 juli 2024).

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1 Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2 De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.

§ 3 Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing."

Bij het persoonlijk onderhoud van verzoeker voorzag verweerder een tolk Arabisch (geïdentificeerd middels anonimiseren als tolk nummer 1891) en werd er getolkt van het Arabisch naar het Engels.

Omtrent deze wijze van gehoor en vertolking stelde de Raad van State (arrest nr. 185.993 van 3 september 2008):

"2.1.4.1. Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker laat gelden, niets in de parlementaire voorbereiding van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet erop wijst dat in deze wetsebepaling ook de taal van de conversatie met de tolk wordt geregeld; dat verzoeker zich daarvoor steunt op de volgende zinsnede in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 10 juli 1996 is geworden: "De huidige regeling van onbeperkte vrije keuze van de taalrol leidt ertoe dat men de taalrol kiest waar de vertraging het grootst is en waar zagezegd de kans op een positieve beslissing het grootst is, ook al spreekt de betrokken asielzoeker de taal niet en moet er voor een conversatie met hem een beroep

worden gedaan op een tolk" (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364 nr. 1, p. 32-33); dat hieruit evenwel niet kan worden afgeleid dat onder het nieuwe regime enkel naar en uit de proceduretaal mag worden getolkt; dat als één van de redenen waarom aan de onbeperkte vrije keuze van de proceduretaal een einde wordt gesteld, er enkel wordt op gewezen dat ook wanneer de asielzoeker zelf deze taal kiest, meestal voor de conversatie met hem nog een beroep moet worden gedaan op een tolk; dat luidens artikel 30 van de Grondwet het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en het niet geregeld kan worden dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken; dat deze bepaling op zich geen verplichting inhoudt voor de ambtenaren om uitsluitend de taal van hun taalrol te spreken of te gebruiken; dat ook uit deze bepaling niet kan worden afgeleid dat een ambtenaar een andere taal slechts zou mogen spreken of gebruiken indien een formele wetsbepaling hem daartoe machtigt; dat zoals andere wetsbepalingen waarbij het gebruik van een bepaalde taal wordt opgelegd ook artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet restrictief moet geïnterpreteerd worden; dat deze wetsbepaling enkel het taalgebruik regelt bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag; dat het de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden omdat het interview op het Commissariaat-generaal zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij dit interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal; dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de jurist die het interview met de asielzoeker afneemt niet verbiedt zich uit te drukken in een vreemde taal en zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst; (...)" (eigen onderlijning)

Uit voormeld arrest van de Raad van State blijkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de ambtenaar die het interview met de verzoeker om internationale bescherming afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal; het arrest stelt dat artikel 51/4 evenmin aan de ambtenaar verbiedt "*zelfs de rol van de tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst*". Aan de ambtenaar van verweerder wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud geen vertaalproblemen hebben voorgedaan en dat verzoeker de tolk en alle vragen goed heeft begrepen ("*Begrijpt u de tolk tot nu toe goed?*", "*Ja*", "*Tolken, begrijpt u de aanvrager tot nu toe goed?*", "*Ja, dat begrijp ik*" - NPO, p. 2; "*We zijn nu aan het einde van dit interview gekomen en ik heb geen verdere vragen voor u. Heeft u al mijn vragen van vandaag begrepen?*", "*Ja*", "*Heeft u vandaag alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming in België kunnen toelichten, met betrekking tot waarom u niet naar Griekenland kunt terugkeren?*", "*Precies, ja*", "*Heeft u de tolk goed begrepen?*", "*Ja*", "*Tolken, heeft u de aanvrager goed begrepen?*", "*Ja, dat heb ik gedaan*" – NPO, p. 15). Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verzoeker, noch zijn advocaat, gewag gemaakt van problemen of moeilijkheden omwille van het gebruik van de Engelse taal door de interviewer.

5.2. De Raad duidt er ook op dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden zijn opgesteld in het Nederlands, de proceduretaal (administratief dossier, "Transcript van het interview").

Ook de bestreden beslissing is genomen in het Nederlands. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is aldus correct toegepast.

Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk, die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt bijgevolg geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

5.3. Verder stelt de Raad samen met verweerder vast dat de notities van het persoonlijk onderhoud tijdens het onderhoud werden opgevraagd en dat deze op 23 oktober 2025 aan verzoeker werden overgemaakt. Daarnaast werd er een kopie van deze notities aan verzoekers advocaat verstuurd. Verzoeker en zijn advocaat hebben echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken. De commissaris-generaal wijst verzoeker er bij het bezorgen van deze kopie terecht op dat blijkens artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft bereikt, *quod in casu*. Bovendien bevat

het administratief dossier ook de integrale Engelse versie van de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor het betoog van verzoeker dat *“men niet kan uitmaken wat de oorsprong is van de transcriptie van de verklaringen van de verzoekende partij”* eveneens feitelijke grondslag mist.

5.4. Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, toont verzoeker niet aan dat Deepl Pro, niet opgezet is in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is, te meer in de transcriptie van het interview uitdrukkelijk wordt toegelicht dat Deepl Pro een betalende automatische vertaaltool is die de nodige garanties biedt op het vlak van gegevensbescherming (NPO, p. 1). Er wordt hierbij tevens aangegeven dat vertaalde teksten niet worden opgeslagen en niet worden gebruikt voor trainingsdoeleinden met verwijzing naar een weblink inzake dataveiligheid. Daarnaast wordt in de transcriptie van het interview vermeld dat de vertaling nadien werd gecontroleerd door een ambtenaar van het CGVS. Voorts blijkt dat, zoals vermeld in de disclaimer en op de website van Deepl, de ingevoerde gegevens niet worden doorgegeven aan derden en ze volledig door Deepl binnen de Europese Unie worden verwerkt (in overeenstemming met de AVG). Bovendien worden de ingevoerde gegevens niet bewaard of gebruikt voor de verdere ontwikkeling van de tool (in tegenstelling tot de gratis versie). Wat betreft de toegang tot de gegevens door Deepl zelf, blijkt dat het CGVS een Data Processing Agreement met Deepl heeft gesloten dat de nodige garanties biedt. Zo is de toegang strikt beperkt tot technische ondersteuning en zijn de medewerkers gebonden aan een geheimhoudingsplicht. De integrale versie van deze Data Processing Agreement bevindt zich in het administratief dossier (*“Data Processing Agreement according to Art. 28 General Data Protection Regulation (GDPR)”*, van 11 juli 2023).

De Raad stelt vast dat hieruit blijkt dat Deepl Pro de nodige garanties biedt op vlak van veiligheid, gegevensopslag en gegevensverwerking binnen de EU en opgezet is in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het CGVS onderworpen is, te meer ook wordt aangegeven dat deze vertaling werd gereviseerd door het CGVS.

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, kan nuttig worden verwezen naar artikel 6, lid 1, onder e), *juncto* artikel 9, lid 2, onder g) van deze Verordening.

Artikel 6, lid 1, onder e) AVG luidt als volgt:

“De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...]

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;”

Artikel 9, lid 2, onder g) AVG luidt als volgt:

“2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: [...]

g) de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene”.

Gelet op artikel 6, lid 1 onder a) *juncto* artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening, dient de verwerking van persoonsgegevens *in casu* niet te zijn gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming. De aangevoerde schending van artikel 7 AVG, dat de voorwaarden voor toestemming betreft, kan bijgevolg niet worden aangenomen. De verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. Wat de toegang tot de gegevens door Deepl zelf betreft, kan worden herhaald dat het CGVS een Data Processing Agreement met Deepl gesloten dat de nodige garanties biedt. Zo is de toegang strikt beperkt tot technische ondersteuning en zijn de werknemers onderworpen aan een geheimhoudingsplicht.

De notities van het persoonlijk onderhoud werden aldus vertaald middels Deepl Pro, naar het Nederlands. Deepl Pro is een betalende automatische vertaaltool, die blijkens de voorstaande vaststellingen de nodige garanties biedt op het vlak van gegevensbescherming. De vertaalde teksten worden niet opgeslagen en niet gebruikt voor trainingsdoeleinden. Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in de transcriptie van het interview, waarbij tevens een link naar het onderdeel op de website van Deepl inzake data-security is opgenomen voor meer informatie (NPO, p. 1). De vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een ambtenaar van het Commissariaat-generaal. Er is dus geen sprake van schending van het beroepsgeheim of de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

5.5. Waar verzoeker de inzet van EUAA-medewerkers hekelt die als ‘behandelend ambtenaar’ het persoonlijk onderhoud afnemen, herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het

commissariaat-generaal de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Deze bepaling beoogt de omzetting van artikel 14 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen:

“Het organiseren van een persoonlijk onderhoud door de Commissaris-generaal waarbij elke verzoeker minstens eenmaal de kans krijgt de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten is een praktijk die reeds jarenlang wordt toegepast op het CGVS. Deze praktijk werd reeds vastgelegd in het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien het persoonlijk onderhoud als een fundamenteel beginsel en waarborg geldt in de behandelingsprocedure van een verzoek om internationale bescherming is het aangewezen het principe van het persoonlijk onderhoud eveneens op te nemen in de wet.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij koninklijk besluit, zoals nu reeds het geval is in het hogervermelde koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Het derde lid voorziet de mogelijkheid om bij situaties van een groot aantal gelijktijdige verzoeken, het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek. Het blijft echter in eerste instantie wel de bedoeling om bij een toegenomen werklast (ten gevolge van een groot aantal gelijktijdige verzoeken) bijkomend personeel aan te werven voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en bijkomende middelen hiervoor toe te kennen.

Nu al stelt de minister aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het personeel en de middelen ter beschikking die nodig zijn voor het vervullen van hun opdracht (op basis van artikel 57/25 van de wet) en zijn er verschillende mogelijkheden om het personeelskader van het Commissariaat-generaal al dan niet tijdelijk te versterken via detacheringen van ambtenaren vanuit andere overheidsdiensten (Koninklijk besluit van 15 januari 2007 betreffende de mobiliteit van de statutaire ambtenaren in het federaal administratief openbaar ambt) of door interne mobiliteit binnen de FOD Binnenlandse zaken.

Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit

laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren. Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St. DOC 54, 2548/001, p. 92-96).

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt worden bepaald bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Artikel 3, § 2 van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003, in verband met die opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen, werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen “Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium”, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 en waarvan de weblink en bijkomende informatie zich in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, blauwe map landeninformatie, ‘Duiding EUAA deskundigen’). Hierin wordt gesteld dat de activiteiten van het EUAA in het kader van de operationele en technische bijstand zoals omschreven in principe onder het EU-recht vallen, aangevuld, waar nodig, met het nationale recht van de gastlidstaat. Dit omvat onder meer de veiligheid en beveiliging van de deelnemende personen en de middelen die worden ingezet voor de activiteiten van het EUAA.

Dit operationeel plan voorziet in een gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams (waarvan de weblink zich in het administratief dossier bevindt) en licht toe dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming. Artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening bepaalt dat de deskundigen een opleiding moeten volgen die betrekking heeft op hun taken en functies. De EUAA medewerkers worden opgeleid door het CGVS en het EUAA. Een van de aanwervingsvoorwaarden voor EUAA medewerkers die in België persoonlijke onderhouds afnemen, betreft het bezit van een universitair master diploma. Dit wordt nagegaan bij de aanwerving van de deskundigen (administratief dossier, blauwe map landeninformatie, “duiding EUAA-deskundigen”).

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit het geheel van voorgaande bevindingen dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook

deskundigen door het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

De Raad stipt verder aan dat uit het voorgaande blijkt dat de tijdelijke inzet van *in casu* het EUAA strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van het verzoek en dat het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft (administratief dossier, blauwe map landeninformatie, "duiding EUAA-deskundigen").

Verzoeker brengt met zijn theoretisch betoog alsook met zijn verwijzingen naar de hierboven uitgebreid toegelichte bepalingen, geen valabele elementen bij middels zijn verzoekschrift zodat hij geen afbreuk kan doen aan voorgaande omstandige vaststellingen.

5.6. Wat betreft verzoekers betoog rond het belangenconflict van de EUAA-medewerkers die mogelijks de Griekse nationaliteit zou bezitten, wijst de Raad erop dat – daargelaten dat verzoeker niet staat dat de EUAA-medewerker die zijn persoonlijk onderhoud afnam de Griekse nationaliteit bezit – hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat verzoekers beschermingsverzoek niet op onpartijdige wijze werd beoordeeld of dat er sprake is van een belangenconflict, te meer gelet op de hoger weergegeven uiteenzetting inzake het operationeel plan met nadruk op de bepalingen rond de gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams.

De Raad kan hierbij dienstig verwijzen naar het beginsel van onpartijdigheid dat als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur ook van toepassing is op organen van het actief bestuur en (onder andere) inhoudt dat bestuursorganen, ambtenaren of mandatarissen geen persoonlijk (juridisch of feitelijk) belang mogen hebben bij de door hen te nemen beslissingen en bij het behandelen van de hen opgelegde zaken niet vooringenomen mogen zijn. Het Hof van Justitie heeft als zodanig bevestigd dat het recht op een onpartijdige behandeling van zijn zaak geldt bij de uitvoering van het Unierecht, in het bijzonder de richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG (HvJ 8 mei 2014, C-604/12, N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, pt. 19-55). De vereiste van onpartijdigheid wordt bekeken vanuit dubbele ooghoek. Er is met name enerzijds de subjectieve of persoonlijke onpartijdigheid, en anderzijds de objectieve of structurele onpartijdigheid. Het onpartijdigheidsbeginsel waarborgt dus zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen (RvS 14 november 2017, nr. 239.876). De subjectieve onpartijdigheid vereist dat geen enkel lid van het betrokken bestuur blijf mag geven van partijdigheid of persoonlijke vooringenomenheid. De objectieve onpartijdigheid vereist dat dit bestuur voldoende waarborgen biedt om elke gerechtvaardigde twijfel omtrent een eventuele vooringenomenheid uit te sluiten (cf. HvJ 27 maart 2019, C-680/16, Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel en Remedia d.o.o., pt. 27). De subjectieve onpartijdigheid wordt vermoed tot het bewijs van het tegendeel. In het geval van een aantasting van de objectieve onpartijdigheid moet de daadwerkelijke vooringenomenheid niet worden aangetoond, maar volstaat de schijn van partijdigheid indien die schijn objectief gerechtvaardigd is (A. COOLSAET, "Hoofdstuk 6. Het onpartijdigheidsbeginsel" in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (ed.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, p. 191). Om de schending van de structurele onpartijdigheid aannemelijk te maken, volstaat geen louter subjectieve indruk van partijdigheid, maar moet die indruk objectief gerechtvaardigd kunnen worden, rekening houdend met de concrete, feitelijke elementen van de zaak (RvS 12 mei 2020, nr. 248.530). In geval van structurele onpartijdigheid moet worden onderzocht of er voldoende garanties zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben (RvS 25 november 2020, nr. 249.039). De nationale autoriteit moet voldoende waarborgen bieden om elke gerechtvaardigde twijfel dat sprake is van een eventueel vooroordeel uit te sluiten (HvJ 8 mei 2014, C604/12, H. N. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, pt. 52).

De Raad wijst erop dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de structurele organisatie van het CGVS onvoldoende garanties biedt om twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Vooreerst is het niet de *protection officer* van het CGVS, maar de commissaris-generaal die formeel de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming neemt. Wat betreft de huidige bijstand van het EUAA dient bovendien herhaald te worden dat deze tijdelijke inzet strikt beperkt blijft tot het afnemen van gesprekken en het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft. Dit neemt echter niet weg dat niet kan worden ontkend dat de EUAA-medewerker, die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid met de verzoeker om internationale bescherming en de verklaringen van verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt. Ook hier zijn evenwel de nodige garanties voorhanden om aan een volgens verzoeker mogelijke partijdigheid van de EUAA-medewerker te remediëren. Zo kan de verzoeker overeenkomstig artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen

(hetgeen hij *in casu* heeft gedaan) en daarover zelf of via zijn advocaat aan het CGVS schriftelijk zijn opmerkingen bezorgen (hetgeen hij *in casu* heeft nagelaten te doen), die door de commissaris-generaal moeten worden onderzocht alvorens in verband met het verzoek om internationale bescherming een beslissing te nemen.

De Raad oordeelt dat *in casu* slechts kan vastgesteld worden dat het administratief dossier geen aanwijzingen bevat – en door verzoeker geen indicaties worden aangehaald – waaruit zou blijken dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet op een objectieve wijze behandeld zou zijn.

Ook uit een zorgvuldige lezing van deze notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud onregelmatigheden hebben voorgedaan in die mate dat hieruit enige vooringenomenheid bij de EUAA-medewerker zou kunnen blijken. Zoals verder in dit arrest zal blijken, kan ook uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijken dat er van enige subjectieve partijdigheid sprake is.

De Raad concludeert dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal eenzijdig of selectief zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder heeft zich ter zake gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en de door hem geschetste context alsook op de beschikbare landeninformatie. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft evenmin enig belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor er geen indicaties voorhanden zijn dat en hoe deze aangestelde expert *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

In die zin kan dan ook niet blijken dat de hele keten van het beslissingsproces *in casu* zou zijn aangetast door de (subjectieve) partijdigheid van één van de daarbij betrokken ambtenaren van het CGVS. Een schending van het onpartijdigheidsbeginsel of een belangenconflict kan geenszins aannemelijk worden gemaakt.

Voorgaande bevindingen laten zodoende niet toe een schending van de artikelen 57/2, 57/5ter, § 1 derde lid van de Vreemdelingenwet, noch van de artikelen 2 en 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 vast te stellen.

6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige richtlijn 2013/32/EU.

7. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 10 mei 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 9 mei 2027. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 22 juni 2029 (administratief dossier, blauwe map, antwoord van Griekenland van 10 oktober 2025; administratief dossier, groene map, ADET (kopie)).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

8. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

9. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

10. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

11. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

12. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Hoewel u tijdens het onderhoud bij het CGVS melding maakte van psychologische problemen in Griekenland (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 15/10/2025, hierna NPO, p.11), verklaarde u eveneens dat uw mentale toestand heden veel beter is. Het gaat heel goed met u, zo zei u. Wel denkt u liever niet terug aan Griekenland, omdat u daar stress van krijgt (NPO p.12). Desondanks was u in staat om het onderhoud, dat volledig gericht was op uw situatie en levensomstandigheden in Griekenland, vlot te doorlopen en hoefde u geen gebruik te maken van de extra pauzes die u werden voorgesteld (NPO p.12). Dat Griekenland u volledig gebroken en getraumatiseerd heeft, zoals u later tijdens het onderhoud nog aangaf, kan bijgevolg op basis van dit interview niet afgeleid worden. Ook legt u geen medische of psychologische stukken neer ter ondersteuning van dit trauma dat u opliep in Griekenland, en evenmin van de zelfmoordgedachte(n) die u vermeldde (NPO p.8). Nochtans verblijft u reeds meer dan een jaar in België, hebt u hier onder meer toegang tot gezondheidszorg, en staat u hier in contact met verschillende neven (waarvan de meesten met Belgische documenten) die u mogelijks op weg kunnen helpen (NPO p.8). Het CGSV is derhalve geenszins in staat om uw mentale gezondheidssituatie of trauma ten aanzien van Griekenland concreet na te gaan. Er is evenmin enige indicatie dat u tijdens uw onderhouden bij de DVZ en het CGVS moeilijkheden zou hebben gehad, op psychologisch of op cognitief vlak, die u niet in staat stelden u uit te drukken of u te concentreren. Het CGVS stipt hierbij aan dat u antwoord gaf op de vragen die u door de dossierbehandelaars gesteld werden, en op geen enkel moment gaf u aan dat u in nood verkeerde. Nergens kan dat ook uit blijken dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, met name het Information Request Reply van de Griekse asielautoriteiten (d.d. 10/10/2025), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een

andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie Verklaring DVZ d.d. 07/08/2024 vraag 23)."

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering.

13. Verzoeker, een vijftientigjarige volwassen man, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat zijn familie zich in Gaza bevindt en dat hij hierdoor psychologisch kwetsbaar is en benadrukt hij dat hij in Griekenland dakloos was wat het voor hem nog moeilijker maakt op psychologisch vlak. Verder stelt hij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen, ook zonder psychologisch attest, en wijst hij op het gebrek aan aandacht voor psychologische opvolging in Griekenland.

Waar verzoeker verder stelt dat hij psychologisch kwetsbaar is ten gevolge van zijn ervaringen in Griekenland (dakloosheid), kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel attest bijbrengt ter adstructie van zijn psychologische problemen.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en de onzekerheid over het lot van verzoekers naast een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland – waar hem een verblijfsvergunning werd verleend tot 9 mei 2027 – geen toegang zal hebben. Waar verzoeker, om te wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid gelinkt aan de intrinsieke kwetsbaarheid van verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Gaza, in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Raad aanhaalt, dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

14. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET) hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

15. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaakt op onmenselijke of vernederende behandeling.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich

wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“U toont niet aan dat het voor u onmogelijk was om bovenvermelde stappen te ondernemen en uw AFM en AMKA te bekomen, en geeft evenmin zicht op welke stappen u al dan niet zou ondernomen hebben op dit vlak door hier vage en onduidelijke verklaringen over af te leggen. Zo weet u niet zeker of u de AFM en AMKA heeft ontvangen, noch of u zelf stappen heeft ondernomen om deze aan te vragen of in orde te brengen (NPO p.8), waardoor u het de Commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoon.

*Waar uit de elementen in uw administratief dossier verder zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precare en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, en huisvesting (NPO p.10-11), moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan **niet** kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u **alle mogelijke middelen uitput** die het recht Griekenland u biedt, **evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert**, wat hier niet het geval is.

Zo verklaarde u dat u meteen na ontvangst van uw positieve beslissing het opvangcentrum in Lesbos moest verlaten. Gevraagd of u reeds een woning probeerde vinden toen u nog in het opvangcentrum verbleef, antwoordde u dat u dit deed door het aan andere vluchtelingen te vragen, alsook aan een hulporganisatie. Van deze organisatie kreeg u echter enkel voedsel en verzorgingsproducten, maar ze boden geen ondersteuning bij het vinden van huisvesting. Bijgevolg kwam u op straat terecht waar u in parken op kartonnen dozen sliep. Gevraagd wat u nog deed om onderdak in die periode te vinden, stelde u dat u zowel aan vluchtelingen als andere mensen vroeg of ze een verblijfplaats voor u hadden, maar zonder resultaat. Ook vroeg u aan Grieken of ze misschien werk voor u hadden, eveneens zonder succes (NPO p.10-11). Naar een arbeids- of uitzendbureau ging u nooit, omdat u op straat leefde en destijds geen goede kleding had om er netjes of schoon uit te zien. Evenmin vroeg u hulp bij de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening (DYPA). U was hier niet van op de hoogte, zo zei u. U had geen mobiele telefoon en was dakloos (NPO p.12). Nochtans gebruikte u in die periode wel mobiele telefoons van anderen, waarmee u onder andere uw Facebook opende (NPO p.11). Op de vraag of u probeerde de Griekse taal te leren, antwoordde u dat u probeerde om zichzelf de basis aan te leren door met Grieken op straat te communiceren. U kon zo echter slechts een paar woorden leren, hetgeen u niet hielp bij het vinden van een job (NPO p.12). Verder vermeldde u dat u voedsel kreeg van vluchtelingen in het opvangkamp alsook etensresten van een Syrische restaurantuitbater (NPO p.10). U haalde aan dat u destijds psychologische problemen kreeg door de manier waarop mensen naar u keken. U voelde immers aan dat uw waardigheid was aangetast. Medische of psychologische hulp vroeg u echter niet nadat u erkend was als vluchteling en het kamp verliet. U vroeg alleen aan andere vluchtelingen of zij slaapmiddelen hadden, en zei dat u op straat leefde en niet afwist van psychologen. U had geen zin om iets te doen of ergens heen te gaan. Uw prioriteit lag toen bij het vinden van voedsel en een geschikte plek om te slapen, niet bij het bezoeken van een ziekenhuis (NPO p.11).”

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud citeert aangaande zijn dakloosheid en zijn moeilijkheden om werk te vinden in Griekenland, alsook verwijst naar algemene landeninformatie inzake de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, gezondheidszorg en taallessen kan dit niet volstaan ter weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft

bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt immers dat hij op 10 mei 2024 de vluchtelingenstatus verkreeg en zijn ADET één maand na deze positieve beslissing ontving. Verzoeker vertrok reeds op 5 juli 2024 uit Griekenland (NPO, p. 10). Verzoeker verbleef aldus twee maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en één maand na het verkrijgen van zijn officiële verblijfsdocument. Uit een dergelijk gedrag en kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Dit wordt bevestigd door verzoekers verklaringen dat het in feite zijn oorspronkelijke doel was om naar België te reizen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Samen met verweerder kan worden vastgesteld dat verzoeker beschikte over een netwerk en middelen om zijn vertrek uit Griekenland en zijn verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat duidt op zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Dit blijkt onder meer uit volgende vaststellingen:

- Verzoeker verblijft in België bij een neef aan wie hij huur betaalt (NPO, p. 3, p. 5);
- Verzoeker is ongeveer een jaar werkzaam via een uitzendbureau en kan van zijn huidige job leven en zijn familie in Gaza onderhouden (NPO, p. 5);
- Tijdens zijn verblijf in Griekenland kon verzoeker rekenen op de steun van zijn neef, die hem geld opstuurde om zijn Grieks paspoort te bekostigen en zijn vliegticket naar België te betalen (NPO, p. 7, p. 9);
- Verzoeker heeft in België zelfs vijf of zes neven, waarvan de meesten Belgische documenten hebben en met wie verzoeker in contact staat (NPO, p. 8).

Aldus blijkt dat verzoeker wel degelijk initiatiefrijk, zelfstandig en zelfredzaam is, alsook dat hij beroep kan doen op een netwerk indien nodig. Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland en zijn oorspronkelijke doel om naar België te komen, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming (twee maanden), dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Verzoeker toont in het bijzonder niet aan dat het voor hem onmogelijk was om stappen te ondernemen en zijn AFM en AMKA te bekomen, en geeft evenmin zicht op welke stappen hij al dan niet zou ondernomen hebben op dit vlak door hier vage en onduidelijke verklaringen over af te leggen.

16. Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland, zijn verklaringen herneemt dat hij psychologische problemen kreeg door de manier waarop mensen naar hem keken, en hij algemene landeninformatie dienaangaande aanhaalt, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten,

kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

17. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

18. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

19. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de situatie in Gaza in het verzoekschrift niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. COOLBRANDT,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. COOLBRANDT	W. MULS
---------------	---------